

DE NOORD-BRABANDER

Staat- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS. PRIJS

Voor de Stad 1/12.
Franco per post 1/14.

DICERE VERUM OUID VETAT?

ADVERTENTIEN:

15 cents de regel.

(Verschijnende driemaal in de week: Dinsdag, Donderdag en Vrijdag.) behalve 25 cents zegel.

APOSTOLISCHE BRIEVE

VAN ONZEN HELLIGEN VADER,
PAUS PIUS IX,

waarby wordt voorgeschreven een algemeen

tot afsmeeking van den bijstand Gods.

Door de verborgend raadsbesluiten der goddelijke

doorzigtigheid, niet tegenstaande onze trouwachtig-

heid, op den Apostolischen Stoel verheven, zijn

tegenwoordige tijden, om niet diep te gevoelen

hoezedri wij hulp van boven behoeven, om de klu-

des Heeren te bewaren tegen de, allerweds ver-

borgene hinderlagen, die, volgens den pligt inzer be-

diening, de zakkende catholische Kerk op te brengen

en te regelen. Daarom hebben wij tot op den

dag niet opgehouden, onafgebroken gebeden aan

den Vader der barmhertigheden op te zenden, ten

einde Hij, door zijne kracht onze zwakke krachten

versterke en onzen geest door het licht zijner wijs-

heid verlichte, opdat de apostolische bediening

welke ons is toevertrouwd, tot het welzijn

der gansche christenheid versterke en eindelijk

den storm bedare, en het schip der Kerk na de

langdurige teisteringen des onweders doe rusten. Doch

daar eene algemeene weldaad door algemeene sme-

kingen moet afgebeden worden, hebben wij be-

sloten, de godsvrucht van alle geloovigen van

Jesus Christus aan te yuren, opdat hunne gebeden

zich met de onze vereenigende wij allen met te

grooieren over de hulp van de rechterhand des Aller-

hoogsten inroepen. En daar het zeker is dat de ge-

beden der menschen Gode aangenamer zullen zijn, wan-

neer zij tot hem naderen, en dat zijne harten, dat is te

aan allen elk der geloovigen, van heider kanten, wondende in onze goede stad, die, van af den twee-

den zondag van den Advent, dat is te zeggen van den 6 december ingesloten, tot den zeventien- en twintigsten dag derzelfde maand, gesloten, te weten, van den heiligen Johannes Apostel, tweemaal gedurende die drie weken, de hoofdkerken van den H. Johannes van Lateraan, van den Prins der Apostelen en van de H. Mariade Meerdere, of eenelk dier kerken, zullen bezoeken, en gedurende dien tijd met godsvrucht zullen bidden; den woensdag, vrijdag, en zaterdag van eenen dier weken zullen vasten, ten gedurende het tijdsverloop van die drie weken zullen biechten en eerbiedig het heilig Sacrament des Altaars zullen ontvangen en eenmaal moes aan de ammen, elk naar zijn stand, uitreiken; en voor allen, die buiten Rome wonen, op welke plaats ook, wanneer zij tweemaal de kerk bezoeken, welke bij de ontvangst dezer tegenwoordige brief door de ordinarij, of hunne vikarissen, of geestelijke registers, of op hun bevel, of wel bij toestemming van dezelv door afgelegenen, die in diezelfde plaatsen met de leiding der zielen belast zijn, aangewezen zullen worden, gedurende denzelfden tijd van drie weken (welke door de bovengenoemde autoriteiten zullen bepaald worden) die kerken of eene derzelve zullen bezocht hebben, en godsvruchtig de andere hierboven omschreven oefeningen volbragt zullen hebben, aan deze verleen wij insgelijks bij deze den Volgen Aflaat hunner zonden, zoo als deze gewoonlijk verleend wordt, gedurende het jaar van het jubilé aan degenen, die zekere kerken binnen of buiten de stad Rome bezoeken.

Wij verleen insgelijks dat degenen, die op zee of reizende zijn, zoodra zij in hunne woonplaats zullen zijn teruggekeerd, denzelfden Aflaat zullen kunnen verdienen, mits aan de hierboven genoemde voorwaarden voldoende en tweemaal de kathedraal, de hoofd- of parochiale kerk hunner woonplaats bezoekende. En ten aanzien der regulieren van heider kuns, zelfs van diegenen, die in eenwijdurende onafgebroken leven, en van al de anderen, wie zij ook zijn mogen, zoo leken als geestelijken, seculieren of regulieren, zelfs zij die in de gevangenis zijn, of door eenig lichamelijk gebrek of ander beletsel verhinderd worden, die de hierboven genoemde oefeningen of eenige derzelve niet kunnen volbrengen, verleen wij insgelijks dat een biechtvader, onder degenen, welke reeds door den ordinarij der plaatsen zijn goedgekeurd, de gezegde oefeningen kunnen veranderen in andere werken van godsvrucht, of dezelve tot eenen anderen, niet verwijderden tijd uitsstellen en zaken voorschrijven, welke hunne penitenten kunnen ten uitvoer brengen.

Wij magtigen ook denzelfden biechtvader, om de kinderen, die hunne eerste Communie niet gedaan hebben, het ontvangen der Eucharistie vrij te stellen.

Wij verleen daarenboven aan alle en elk der

geloovigen, seculieren en regulieren, van welke orde of institut zij wezen mogen, verlofen magt, om tot het einde der biechtvader te kiezen elken priester, zoo seculieren als regulieren, onder het getal dargenen die door de ordinarij goedgekeurd zijn.

Daarom lasten en bevelen wij uitdrukkelijk door de tegenwoordige uit kracht der heilige gehoorzaamheid, aan allen en elken offier, eerwaardige Brieders, de Patriarchen, Aartsbisschoppen, Bisschoppen en andere Prelaten der Kerken, aan al der ordinarij der plaatsen, waar zij ook zijn mogen, en aan hunne Vikarissen en geestelijke Regters of offigiëeren ontsluitenis, aan al degenen die het bevel derzelve hebben, om, wanneer zij afschrift der tegenwoordige, zelfs gedrukte, ontvangen zullen hebben, dezelve, zoodra zij zulks, voor God, oorbaar zullen achten, met aanzien der tijden en plaatsen, af te kondigen of te doen afkondigen in hunne Kerken, Bisdommen, provincien, steden, vlakken, grondgebied en andere plaatsen, en dat zij aan het behoorlijk, zooveel mogelijk, door de prediking van het woord Gods voorbereid volk de Kerken zullen aanwijzen, welke het zal moeten bezoeken en den tijd van het tegenwoordig Jubilé bepalen.

Gegeven te Rome, bij de H. Maria de Meerdere, onder den visscherijg, den 22 november 1846 het eerste jaar onzer pauselijke regering.

ITALIE.

ROME, 28 november. De graaf Rossi is sedert eenige dagen aangekomen. Het gerucht heeft zich verspreid dat hij van zijn gouvernement, of liever van de pensée immuable welke het bestiert, bevel ontvangen heeft zich niet te verzetten tegen het kabinet van Weenen, en hergeen betrekking heeft op de staatkundige aangelegenheden der Roomsche Staten, en zijnen invloed te gebruiken om Z. H. eerder terug te houden dan aan te moedigen op den weg der (staatkundige) hervormingen. De Romeinen verdienen deze geduchte les; hun vertrouwen in het fransch gouvernement was, het moet wel gezegd worden, al te kinderlijk. Zij hebben steeds twee maatbaar van elkander verspillende fransche volk. Het fransch gouvernement en het vol sympathie jegens den doorlauchtigen onderkoning, ter welken God aan zijne Kerk heeft, groetmoedige handelingen toezienende, en zijne hooge wijsheid en zijn edelhart, die administratieve verbeteringen, waaraan de Roomsche Staten zooveel behoefte hebben, verwachtede het fransche gouvernement, daarentegen, met angstvalligheid die magt, die godlijke kracht zijne rens, reeds verkregen heeft.

Hierin met al de andere regeringen overeenstemmende kan de fransche het denk beeld niet verdragen, van het pausdom onafhankelijk en sterk te zien.

Wat zij wil, voorzeker niet in het belang van Frankrijk, maar in haar eigen belang. Zoo als zij hetzelfde begrijpt, is dat de H. Stoel zwak, zonder achtling, zonder kracht, zonder steun van de zijde der catholijken van de gansche wereld blijve. Ziedaar van de regereeren willen, wat ook de fransche wil in het belang van de staatkunde, en van de eer van Frankrijk en haar doorluchtigste en noodigste politiek.

Met regt hebt gij het reeds gezegd en het kan niet genoeg herhaald worden; « In onze dagen staat slechts één weg open, aan de magten der aarde, om de Kerk te verdrucken. De openlijke verzoeking; het openbaar geweld is niet meer mogelijk, daarvan heeft men moeten afzien.»

« Doch geen vorst, geen staatsman heeft daarom opgehouden de aansastingen van het tijdelijk gezag te verheffen tegen de heiligste regten des heiligen schrijfs. Men bezigt nu in plaats van geweld, het zijn niet meer gewapende mannen, maar diplomaten die Rome omsingelen; men slaat niet meer, men koopt; men legt het verlangen niet meer aan den dag, om de Kerk te vernietigen, men bejucht haar zich te laten beschermen. De woorden, de vormen, de tactiek zijn veranderd, het doel blijft hetzelfde en is gemakkelijk te onderscheiden in de staatkunde der gouvernementen. Absoluut of constitutioneel, in dat opzigt verschillen zij niet, de kunstgrepen even als de belangen zijn dezelfde. Zij willen de Kerk vernietigen, omdat zij geene ander middel meer hebben, om over haar te heerschen en haar te dwingen hare onvernietigbare invloed te stellen ten dienste van derzelver baatzuchtige en voorbijgaande belangen. Daar in wordt het geheim gevonden der geschiedheid, waarin het keizerrijk, de restauratie, en de tegenwoordige regering haar beurtelings hebben willen brengen; daarin is de reden gelegen van dat wezenlijk tegelloos verlangen van Oostenrijk, hetwelk Frankrijk, indien het in Oostenrijks plaats ware, insgelijks zou bezien, om den H. Stoel tot leenroerigheid te doemen. Het beschermingschap der Kerk is een der zorgen, welke een ieder voor zich eischt met eenen ijver, gevepredigd aan het voordeel, hetwelk hij er uit hoopt te zullen trekken.»

Zoo als ik u onlangs meldde, heeft de groote kerkelijke *corralle* voor het Jubilé eene aanvang genomen op vrijdag den 20 dezer maand en is dezelve gisteren den 27 gesloten. Dagelijks ten drie ure na den middag, was de ruime kerk der Oratoristen opgevuld van een overgroot en eerbiedwaardig auditorium, bestaande uit bijna al de te Rome aanwezige kardinalen, de prelaten en 2500 à 3000 priesters. Z. E. de kardinaal Ferretti, was, zoo als ik u reeds gemeld heb, door den H. Vader gekozen, om bij die plegtigheid te prediken. Zijne overredende, warme en geheel apostolische taal is niet te vergeefs doorgedrongen in die harten, waarin de groote waarheden des geloofs reeds zoo diep geworteld zijn.

De kerk van den H. Andreas della valle teverde een niet minder stichtend schouwspel op. Daar ook vereenigde zich dagelijks, rond den kansel van pater Ventura, de gebedende geestelijkheid van Rome. Het zal wel noodeloos zijn u te zeggen, met hoeveel ijver en eerbied de ernstige, gederde, eenvoudige en wel sprekende taal van een uitstekenden religieus gehoord werd.

De regering van den nieuwen Paus, welke aan geen voorwerp van voortuitgang vreemd is, heeft eenen maatregel genomen, waarbij de nationale landbouw beschonpigtentelng heeft. De rijst is, naar men weet, de groote bevocht der bevolking van zekere gedeelten van Italië, doch in andere is de rijstgeestelidewijls geheel mislukt. Een uitstekend landbouwkundige heeft bewezen dat zulks veroorzaakt is door de verkeerde wijze van teeling en heeft in het land van Cervetri, in de om-

s'reken van Rome, proeven genomen, die volkomen gelukt zijn. De H. Stoel heeft eenen wijze van behandeling waarvan het gevolg is, dat in de teeling der rijst een nieuw middel ontstaat, heeft den uitvinder waardiglijk beloofd en door een teze d'een genome besluit bevestigd dat het geveeldat, begrepe tusshen Rome en Porto d'Anagni, een rijstgeestelidewijls bevocht van omtrent 200 komsters, en hetwelk aan den staat behoort, tot de rijst-teelt zou aangewend worden. De helft van den oogst zal ten voordeele van den staat verkocht, de andere helft onder de armen verdeeld worden.

De besluit heeft eenen diepen indruk gemaakt. Men is onmiddellijk tot de uitvoering overgegaan, en verrigt reeds de noodige werkzaamheden, om de wateren der Nemi, welke tot bevochtiging dienen moeten, naar de grachten te leiden.

Wij hebben reeds gemeld dat een pauselijk dekreet de vrijverklaring der havens Ancona en Sinigaglia, aan de Adriatische Zee, bekrachtigd heeft en in dazelve entrepots van koopwaren vestigde. Deze zoo eenvoudige en heilzame maatregel heeft de afgunst van Oostenrijk gaande gemaakt, hetwelk waarschijnlijk vrees dat Triest, ondanks dezelfs gelukkige en eenige ligging, lijden zal door de nabuurschap van deze twee aan den handel teruggegeven havens. Het heeft onlangs besloten dat Oostenrijksche koopvaardische schepen, die huane ladingen te Ancona of Sinigaglia hebben, van zekere vrijdommen verstoken zullen blijven. Duidelijke handeling kenmerk van eenen de reele looze afgunst, welke steeds het oostenrijksche gouvernement bezield heeft.

MILAAN, 20 november. Onze stad en het bisdom zijn gisteren in dien diepsten rouw gelompeld door het overlijden van onzen kardinaal-aartsbischof, graaf van Gaisruck, in den ouderdom van 73 jaren, na gedurende 28 jaren zijne hooge waardigheid bekleed te hebben. Hij was even geacht als bemind door geheel Lombardije, dat zijn overlijden innig betreurt.

TURKIJE.

Particuliere berichten uit Konstantinopel melden dat de moord der nestoriaansche christenen niet zoo algemeen was geweest als men gezegd heeft. Slechts twee dorpen zouden aan de waerheden van Badr Khan, blootgestaan hebben.

ZWEDEN.

Men schrijft uit Stockholm dat een man die vroeger in een krankzinnigen-huis opgesloten was geweest, den 27 november zich aan het koninklijk paleis vervoegd heeft, dringend vragende om den koning te spreken. De kamerheer, baron de Peyron, over dezen aandrang verwonderd, bezag dezen man van meer nabij en bemerkte, dat hij een pistool bij zich had, hetwelk hij hem afnam, doch de man vatte onmiddellijk een tweede pistool, hetwelk hij op den heer Peyron losbrandde, doch zonder heit te treffen. De ontploffing deed een aantal dienstdoende personen toesnellen, die den daer aangrepen. Deze schijnt echter niets anders te zijn dan een arme zinneloze, dien men beter gedaan had in het krankzinnigen-huis te bewaren.

ZWITSERLAND.

De ambassadeurs van Rusland, Pruisen, Oostenrijk en Beieren hebben hun verblijf van Bern naar Zurich overgeplaat. De eersten dit besluit reeds voor eenige maanden te kennen gevende, hadden als reden daarvan genoemd de regering-loosheid, welke in het kanton Bern heerscht. De heer de Bois-le-Comte, ambassadeur van Frankrijk, zal zich insgelijks te Zurich vestigen, alwaar binnen kort het gansche corps diplomatique waarschijnlijk vereenigd zal zijn.

LAUSANNE, 2 december 1846 Zwitserland.

vooral het westelijk Zwitserland verkreert steeds eenen toestand van groot spanning. Na te Geneve gezegepraald te hebben, heeft het radicalismus zich nu Freiburg gewend. Het kanton Freiburg, tuschen de kantons Bern en Waadt ingesloten, en met welk 90,000 inwoners tellende, bestaat uit eenige van verschillende goddiens, taal en edele taangen zijde van de Saone breekt de reisruiter uitsch, aan deze zijde mensch; in Gruyere is hij bergbewoner, aan den voet der Alpen landbouwer. Bijna het gheele kanton is aan de catholieke godsdienst verlicht, en die ghechtheid is, voor alnog, gegrondslag van deszelfs eenheid en magt. Doch, het distrikt van Morat, na de omwenteling van 1798, aan het kanton Freiburg toegevoegd, is protestantsch, en wezenlijk meer Bernsch dan Freiburgsch. Het is te Morat, en in de stad Freiburg, dat het radicalismus zijne voornaamste steunpunten heeft. De Freiburgsche oppositie, overtuigd door hetgeen te Geneve gebeurd is, dat het, aan eene minderheid genoeg is, zich stout te toonen om hetgeen haar in den weg staat omver te werpen; nog aangemoedigd door hetgeen te Bazel is voorgevallen, alwaar de radikale minderheid, kracht puttende uit de naburige kantons, het gouvernement tot een vergelijk en tot nieuwe verkiezingen heeft gedwongen, die oppositie heeft in den grooten raad eenen parlementairen aanval gewaagd; een ware stried van vrijkorpsen; een hoop van voorstellen, opelkander gestapeld, brommende woorden, scherpe beledigingen; doch zij heeft moeten onderduken voor de koelbloedigheid der verdedigers van de bestaande orde. 50 stemmen tegen 20 hebben haarin het ongelijk gesteld, terwijl nog de oproerige hevigheid harer aanvallen de publike opinie tegen haar in het harnas heeft geyngd.

In andere kantons, waar het radicalismus gezegevierd heeft, was verdeeldheid onder hetzelve het onmiddellijk gevolg der zegepraal.

DUITSCHLAND.

WESTFALIE. Volgens eenen brief uit Munster, is de verkiezing van den nieuwen bisschop der stad bepaaldelyk vastgesteld op den 10 dezer maand. Zoo als wij reeds gemeld hebben, heeft het gouvernement geenen enkelen der kandidaten, welke het kapittel aangeboden had, geschrapt, doch heeft het zich slechts de moeite gegeven te vermanen, dat de kens zou vallen op eenen sterken arbeider in den wyngaard des Heeren. Dezelfde brief verzekert dat men te Munster niets weet van den zoogenaanden afstand van den bisschoppelijken zetel, waarvan, volgens een aantal duitische bladen, de wijbisschop, groot provooost en vikaris-generaal: D. Melchers, aan het kapittel kennis zou gegeven hebben.

ENGLAND.

LONDEN, 7 december. De graaf de Munster ontvangt steeds tijdelijke bezoeken. Onder degenen die hem H. zaterdag hun hofgenoten hebben, bemerkte men vijf leden van het Lagerhuis en onderscheidene Pairs van Engeland. De Pairs heeft het middagmaal getruikt bij den heer Qu'Dieu, lid van het Lagerhuis, die eenabelijks een schitterend gezelschap buitgenoodigd gink en hem later aantrad. Des avonds woont de Zakkell de moontelting in den franschen Schouwburg bij.

SPANJE.

MADRID, 2 december. Het ministerie Istrantz heeft het beleid der zaken weder aanvaard. Het ontslag van den heer Pacheco is aangenomen. Men zegt dat het gouvernement voornemens is, den Infant don Enrique tot eenen hoogen graad in de koninklijke marine te verheffen. Men voegt er bij dat er sprake is van een huwelijk van den prins met eene prinses van Napels. De verkiezingen worden niet meer doorgezet.

De ministeriele crisis heeft wel veel gerucht ge-
maakt, doch zij is overvloedig niet, veel minder
op de werkdagen, en de afwezigheid van de
— Een groot aantal spaansche diptomaten keeren
weeds naar hun vaderland terug, ten gevolge der
verleende amnestie.

Dit Portugal zijn geene ijdlingen, ontvangten.
In den nacht van den 20 november en 1
december is er een hevige brand, ontstaan in de
archieven van het ministerie van oorlog, welke
veel schade heeft aangezig. Het prachtig gebouw,
voormalig verblijf van den prins des Vredes en het
welk later die de tot hotel der meeste staats-secre-
rien is thans niet meer dan een puinhoop.

De papieren, kostbare meubelen en andere voor-
werpen zijn verdwenen. De zilveren iutkokers, en
de kas van het ministerie van oorlog zijn de prooi
geworden van de vlammen of van de schraapzucht
der eerste personen, die in de brandende gebouwen
konden doordringen.

WANKRIJK.
PARIS 8 december. De bey van Tunis heeft
gisteren Vichonnes bezocht, alwaar de hertog van
Montpensier hem een schitterend onthaal had voor-
bereid.

— De baron de Bois-le Comte naar zijnen
post in Zwitserland vertrokken.

— Bij koninklijk besluit van 2 december is Mgr.
Darcimoles, bisschop van Puy, benoemd tot aarts-
bisschop van Aix en de eerv. heer de Morlhon,
vikaris-generaal te Auch, tot bisschop van Puy.

BRUSSEL 9 december. Nadat de Kamer der Re-
presentanten de algemeene Beraadslagingen over de
wet op de middelen (bedragstoten) heeft zij, in
hazel zitting van gisteren een aantal artikelen dierv
wet aangenomen. De rapporten over de bezetting
van het departement van Oorlog en over de wet
op de bezettingstoten, zijn door de respectieve
rapporteurs ingediend.

HERTOGENBOSCH den 11 december.

Bij besluit van den 1 dazer heeft Z. M. Grootge-
vonden, onder anderen tot wethouders dazek stad
bij continuatie van den Rd. Achtb. heer
A. E. Mudders, te Bergopzoom, B. F. Verbeek,
te Eindhoven, M. van Bon, te Geertruidenberg,
P. M. Smolders, te Grave, W. A. J. de Heu-
den, H. W. Peillevitz, te Oosterhout, J. van der
Locht, te Tilburg, F. Suys, te Willemstad,
Cornelisse, te Breda.

Kunstijver en genie bekend te maken, en
te moedigen is altijd voor ons eene aangename
taak, nog meer nu, wanneer het ons landge-
noot geldt. Daarom vermeenen wij niet ongemeld
te mogen laten heigren wij dezer dagen gezien
hebben van den heer A. de Kort, piano- en In-
strumentmaker, te dazer stede, waar wij verne-
men, te Hillegom geboren. Die werkzame kunst-
enaar heeft, eenigen tijd geleden, eene viool ge-
maakt, niet eigen handen gemaakt, welke de goed-
keuring van alle dankkundigen heeft weggedragen,
en dezer dagen is uit zijne fabriek eene violente
voortgekomen, welke, insgelyks naar het geui-
genis van deskundigen, ruimschoots aan alle ver-
eischen, zoo Owegens vorm, bouw en toon vol-
doet. Gaarne maken wij hiervan eervulle mel-
ding en wenschen dat dezelve tevens moge strek-
ken tot eene ernstige en vruchtbare aanbeveling
in een vak, waarin wij nog merkelyk schatpig-
tig zijn aan vreemde, dikwyl zoogenoemde, kunst-
stenaars; terwijl wij in de gelegenheid zijn land-
genooten te bevoordelen, die ons even goed werk
kunnen leveren, en daardoor bij te dragen tot den
bloei der nationale nijverheid.

— Op het landgoed Meer en Berg, wordt een krank-
zinnigen gesticht voor N. Holland gebouwd. In
augustus zag men aldaar begy de berijgter

140. menschen van 's morgens 5 ure tot 's avonds
8. Werkende zonder rusten en slechts in de rustigen; de
directie was bij den aanvang des werks met den
aanvalke "B. etten" (B. etten) (B. etten) (B. etten)
ken drank op het terrein van der Arbeit te ver-
bieden, en dit verbod was met kracht gehand-
haafd. Der heilzame gevolgen van dezen maatregel
waren thidelyk merkbaar.

— Wij ontleenen aan de Mededeelingen en Hand-
delingen van de Geldersche Maatschappij van Land-
bouw, no. 4, het navolgende bericht over het
Zorg voor den Landbouw:

Bij het gebruik van touw door landbouwers tot
veevoer, wordt er vrijdom van de belasting toe-
kend, waardoor de gemiddelde prijs van ongeveer
1/3 of 1/4 p. c. meer betaalt dan f 3
de 100 Ned. ponden, terwijl gelijk men weet,
dezelfde hoeveelheid geraffineerd zout thans f 20
geldt.

Deze vrijdom wordt verkregen bij een rekwest
aan den minister van Financiën van den volgenden
inhoud:
Zegel van f 0,19. De ondergetekende, (voornam,
Kostende f 0,21. (voornam, wooplants) geeft
met verschuldigde eerbied te
kennen, dat hij voornemens is
jaarlijks een hoerestheid van
(niet minder dan 200 Ned. ponden aan te slaan)
in zijn landbouwbedrijf als rechouder, te gebruiken
en dien volgens gebruik wensch te maken van
de gunstige bepalingen van f 2, 11, 12, 13,
der wet van 21 augustus 1822, van die van den
24 December 1829 (Staatsblad no. 35 en 76) en
van het koninklijk besluit van den 210 juni 1825
(Staatsblad no. 52).

Met vorigen berid verdoekt hij alsoo Uwe Exc.,
dat hij hem den toegekenden vrijdom van belasting
wil verleen.

Dit rekwest, in eenen ditslag gestoten en van
het adres:
Aan den Heer, Minister van Financiën
te 's Gravenhage.

voort, op de postgegeven heeft eene gunstige
beschikking ten gevolge, welke voor altijd de be-
voegdheid verleent, om jaarlijks de gevraagde
hoeveelheid ruy zout vrij van belasting te mogen
opslaan.

De hoeveelheid zout, welke met het vee
geeft kan, bedragen ruim 12, met toelating daags voor
eene mekule, of 5 schapen, of 2 varkend, in het
drinken gemengd; en voor een paard evenveel ge-
stamp en onder het kortvoer geoerd, terwijl men
in de ruiven der paarden en schapen tevens groote
stukken; om af te lekken, nederlegt. Ook is dit
zout van groote dienst, om, tusschen nat gewonnen
hooi gestrooid, dit als een gezond veevoeder te
kunnen blijven gebruiken, tegen eene hoeveelheid
van ongeveer een ned. pond per 50 ned. ponden.
Men gebruikt zults almede met veel voordeel in de
taurputten, waarin kool, kisthen, sparris en
allerhande groene afval tot een uitmuntend win-
tervoeder op de wijze van zuurkool, bewaard
worden.

Door vriendelyk mededeeling van het onder-
staande correspondentieartikel van de Cath. Ned.
Stemmen van Zaterdag den 12. December, door
de redactie van dit blad aan ons gedaan, zien wij
ons in staat gesteld dit bezelven ook in het nummer
van den Noord-Brabander van denzelfden dag op
te nemen.

CORRESPONDENTIE
Belangrijk Incident.
Op den 6 dazer ontvingen wij een brief van eene
gewijde en geloofwaardige hand uit Arnhem, met

vergunning om den inhoud in ons blad mede te
deelen. Voorzigtigheidshalve meenden wij nadere
inlichtingen te moeten afweeten en verzoekten
dezelve per omgaanden post van onzen geerden
Correspondent te vragen. Thans inzien wij den
hoofdzakelijken inhoud van dat antwoord te
mogen mededeelen.

Arnhem, 18 December 1846.

WelEdel Heer, Veelgacht Vriend!
Uw katteliek gaarne beantwoorde ik UW Eds. ge-
eerdte Missive van 7 dazer, en zulks te meer,
omdat ik, Gode zij dank, in staat ben om dezelve
zoodanig te beantwoorden, dat de inhoud ver-
blydend en belangrijk tevens is.

De Advokaat Biers heeft een door regtscha-
pese getuigen ondertekend stuk onvangen, be-
vatende de onschuldverklaring van den Kappel-
laan GEPKENS, doordien zekere JAN TER LINDE in
hetzelve verklaart de persoon te zijn, die op dien
bewusten Zondag middag de wonden aan MARIA
WIECHINK loegbragt. Hij (JAN TER LINDE)
heeft zijne bekenenis eerst in eene kerk afge-
legd, waarop men hem gezegd heeft "als gij nu
een knappe ketel zijt, dan ga mee naar den Kan-
tonregter, ..." die heeft hij gedaan. De Kan-
tonregter van Groenlo wilde zich van de zaak afma-
ken; doch op sterk aandringen van de bijzinde
getuigen heeft hij den veldwachter omboden, en
door dezen M. WIECHINK laten voorbrengen, die
eent verklaarde dien persoon niet te kennen, doch
antistands moest verklaren, dat zij nog dienelden
dag zeds durst met hem getrouwen had. De Kan-
tonregter heeft hierop geëgerouden geen Proce-
verbaud op te maken, omdat hij geene waarde aan
de verklaring van J. TER LINDE hechte. U zijnde
verward-en, zoo ik meen, onaanneemlijk. Het
stuk vlnhaakte van den kant van Biers is dus
noch van den Kantouregter, noch van de Pastorie,
maar van respectablen burgers van Groenlo die
zijne bekenenis hebben opgeteekend. Vrijdag be-
greft zich de Advokaat Biers naar Groenlo, om,
indien het mogelijk is, sien JAN TER LINDE op zijn
plaats te brengen.

Deze zaak is te meer van belang omdat het
inderdaad een Ruisen (of Poen) koopman is, en
er vooral in de laatste dagen voor zijne bekenenis
zwaarwigtige vermoedens tegen zijnen persoon aan
het licht zijn gekomen. Het is dus dat men er
reeds op uit was, om hem voorloopig op de eene
of andere wijze volter de halles te brengen.

U Eds. weet dat er cassatie is aangeleekend en de
Arnhemse Hofzitting overtuigd, dat er gronden
genoeg zijn om het vonnis te casseren. Wat de
houding van GEPKENS betreft, daarop valt niets aan
te merken, inegendeel is men er zeer te vreden
over. Toen hem het nieuws werd bekend gemaakt,
zeide hij dijn gerust: "God zij gedankt, dan zal
er nu toch eindelijk een eind aan komen, — wat ik
gezegd heb, blijft in eeuwigheid gezegd." Gisteren
nog sprak ik den Heer van Groenlo, die mij
woordelyk zeide: "er mag gebeuren wat er wil,
ik zal geen vultoren dat GEPKENS schuldig is, zoo
lang ik het niet uit zijn eigen mond hoor," en
GEPKENS heeft zacht onschuld bewaard.

« Na verzekering enz »

Correspondentie.
M. hegrjpt niet, hoe wij in ons voorlaatste
nummer toen wij de heropening der wijnen in
China wilden, den wensch konden oieir, dat
in Nederland ook goudlijnen mogten gevonden
worden. M. vraagt of er in Nederland geene goud-
mijnen zijn? Zoo neen, van waar dan, twee
jaren geleden, de 127 miljoen gekonzen zijn?

Advertentien.
TE ROSENDAAL, (Noord-Brabant),
wordt te Hoop aangeboden de van Gods ge-
ronneerde en sedert jaren met goed gevolg
gevoering geweest zijnde
BIERBROUWERIJ,
gevestigd de Vijfhoek, bij
met HUIZINGE, SCHUUR en ERF, staande en
gelegen aan de Groote Markt aldaar.
Te bevragen bij Mr. E. J. A. VAN WELIJ
Notaris te Rosendaal. Brieven franco.

